

Omistettu sinulle, joka kuuntelet rohkeasti sydäntäsi.

Suuri kiitos omille heppahöperöilleni - kriittiselle mutta suurenmoisen kannustavalle pienelle testiyleisölleni. Sydämeni oli pakahtua ihanista keskusteluistamme ja siitä, kuinka seurasitte herkeämättä jokaisen uuden kuvan valmistumista.

Kiitos myös rakkaalle puolisololleni, joka antoi minun uppoutua rauhassa Lumin maailmaan, mutta huolehti että muistin välillä myös syödä ja levätä.

Ja kiitos kustannustoimittajalleni Jennille, joka korjasi tarinani purkautuneet langanpätkät ja vinoon menneet ompeleet.

Kirjoittanut ja kuvittanut Laura Hult

© 2025 Laura Hult

Julkaisija: Dots and Comms

Kirjapaino: Livonia Print

ISBN 978-952-65714-3-0

© Kuntay

Lumin

keppihevonen

lukunäyte

– Katso, minä pääsen jo ristikon yli! Aino huudahtaa.

Lumi seuraa, kuinka Aino ylittää esteen ja laskeutuu kevyesti maahan.

– Ensi viikon perjantaina on kilpailut, Aino kertoo. – Äiti sanoi, että voisin osallistua. Tuletko sinäkin?

Lumi silittää hiljaa Aino keppihevosen harjaa.

– Ei minulla ole omaa kepparia, hän huokaisee vaisusti.

– Minä voin lainata sinulle Rohkeaa! Aino huudahtaa.

Mutta Lumi ei vastaa mitään.

Kotona Lumi heittää kengät eteiseen. Ulko-ovi kolahtaa kiinni tuulen työntämänä.

– Hyvä että tulit, äidin ääni kuuluu keittiöstä. – Kohta syödään.

Lumi laahustaa ruokapöydän ääreen ja lysähtää omalle tuolilleen.

– Saanko lähteä Ainon kanssa kepparikisoihin? Lumi kysyy äidin selältä.

Äiti nostaa lusikalla punaista kastiketta kattilasta ja työntää maistiaisen suuhunsa.

– Mmm, äiti tuumaa hajamielisesti.

– Eli saan? Lumi kysyy.

– Mitä sinä sanoitkaan? äiti vastaa napaten suolapurkin käteensä.

– Saanko mennä kepparikisoihin? Lumi toistaa, nyt jo vaativammin.

Äiti nostaa katseensa hellalta.

– Mitä sellaiseen osallistuminen maksaa? äiti kysyy kulmakarvojaan kohottaen.

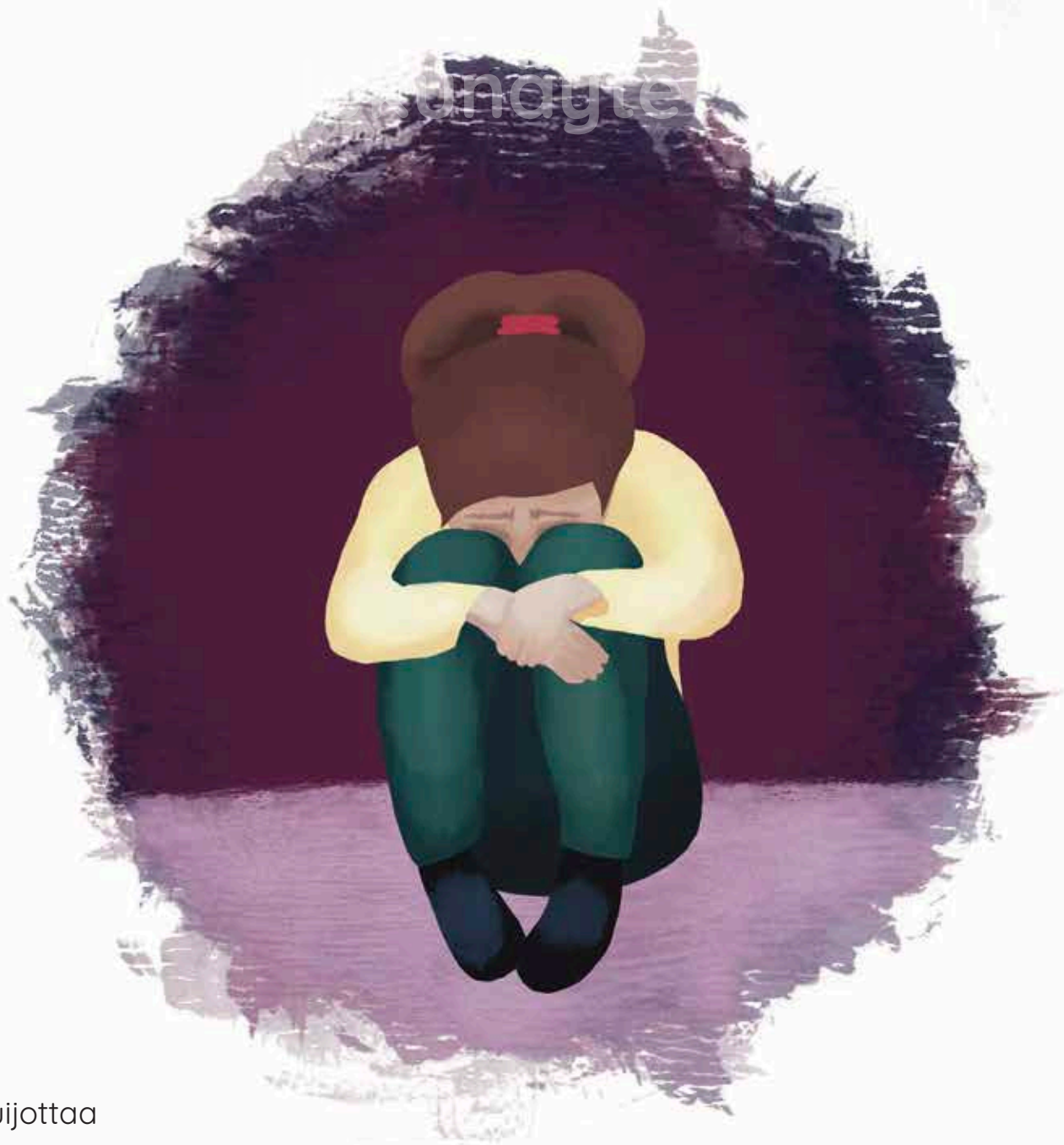
– En tiedä. Aino ei sanonut, Lumi puuskahtaa lennättäen samalla otsahiuksensa ilmaan.

– Minäpä kysyn Ainon äidiltä, äiti vastaa ja kääntyy takaisin hellan ääreen.

lukunäyte

Lumi tuijottaa
ruokapöydän puista pintaa.

- Minä tarvitsen oman hevosen.
- Me ollaan jo puhuttu tästä, äiti huokaisee. Hänen äänensä kuulostaa ärtyneeltä. - Sinun syntymäpäiväsi on vasta syksyllä.
- En voi kilpailla ilman hevosta! Lumi huudahtaa tuskastuneena.
- Kyllähän voit, äiti mutisee ja kauhoo ruokaa Lumin lautaselle. - Aino varmasti lainaa mielellään sinulle omaansa.
- Minulla ei ole nälkä, Lumi puuskahtaa ja nousee tuoliltaan.
- Lumi! äiti huutaa perään, mutta Lumi on jo paukauttanut huoneensa oven kiinni.

Lukunäyte

Keittiöstä kuuluu kolinaa. Lumi avaa silmät ja kuuntelee hetken, kuinka lusikka kilahtelee kahvikupin kylkeen. Hän nappaa Prinsessa Tähtiharjan kainaloonsa ja hiipii keittiöön.

Kun Lumi ilmestyy kynnykselle, äiti nostaa katseensa puhelimen ruudulta.

– Hyvä että heräsit, äiti sanoo. – Sara-serkku tulee kohta.

Äiti kaataa muroja ja maitoa pöydällä odottavaan kulhoon. Lumi saa lautasen eteensä, ja samassa Saran iloinen ääni kantautuu keittiöön. Äiti ja Sara vaihtavat muuttaman sanan, ja sitten äiti tuikkaa suukon Lumin poskelle.

– Mukavaa päivää! äiti huikkaa vielä eteisestä ennen kuin ulko-ovi kolahtaa kiinni.

